

Zitting 1982–1983

17 815

Wijziging Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen

Nr. 4

VOORLOPIG VERSLAG

Vastgesteld 5 juli 1983

De vaste Commissie voor Justitie¹, belast met het voorbereidend onderzoek van dit ontwerp van wet, brengt het navolgende verslag uit.

Algemeen

De leden van de V.V.D.-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van het onderhavige wetsontwerp. Zij onderschreven dat het streven van de bewindslieden er op gericht is, zoals ook vermeld in het nader rapport aan de Raad van State van 7 maart 1982 (1983), de voorgestelde wetswijzigingen van dit wetsontwerp vooraf te doen gaan aan die welke in wetsontwerp 14281 zijn opgenomen. Deze leden vroegen zich wel af waarom nagelaten is in het Centraal Register-W.a.m. de mededeling ex artikel 13, lid 2, te doen registreren. Nu dit kennelijk is nagelaten, geeft dit register geen juist beeld ten aanzien van de nakoming van de verzekeringsplicht, hetgeen toch als een ernstige omissie moet worden gekwalificeerd. Deze leden zouden dan ook gaarne van de bewindslieden willen vernemen waarom men gedurende zo geruime tijd deze zaak heeft kunnen verwaarlozen c.q. over het hoofd kunnen zien.

Onder het motto: «Beter ten halve gekeerd, dan ten hele gedwaald», konden deze leden dan ook onderschrijven dat het bestaande register eerst moet worden geschoond van alle geregistreerde verzekeringen die niet meer van kracht zijn. Ook hier is de vraag weer gewettigd waarom men dit zo laat heeft onderkend. Wanneer gesteld wordt dat de schorsing slechts mogelijk is als men een geheel nieuwe registratie begint, moesten deze leden zulks dan ook wel aanvaarden.

Zij begrepen voorts dat, nu het gaat over enkele miljoenen W.a.m.-verzekeringen, die opnieuw moeten worden aangemeld, zulks slechts geleidelijk kan geschieden en dat met iedere verzekeraar afzonderlijk deze voorbereiding en de overgang moet worden voorbereid. Deze leden stelden de vraag of men reeds met de verzekeraars te dezer zake de nodige voorbereidende werkzaamheden had besproken en overeengekomen, te meer omdat uit de memorie van toelichting blijkt dat reeds enige technische voorbereidingen voor die schoningsoperatie zijn getroffen met de verzekeraars, en hoeveel tijd men denkt nodig te hebben om deze operatie af te ronden.

De leden van de V.V.D.-fractie hadden met grote verbijstering kennis genomen van publikaties, die verschenen waren over schattingen van het totaal aantal onverzekerde auto's in Nederland. De steekproef door de

¹ Samenstelling:

Leden: Haas-Berger (PvdA), Stoffelen (PvdA), G. C. van Dam (CDA), Kosto (PvdA), voorzitter, Salomons (PvdA), Patijn (PvdA), K. G. de Vries (PvdA), Evenhuis-van Essen (CDA), Wessel-Tuinstra (D'66), Faber (CDA), Tripels (VVD), ondervoorzitter, Buikema (CDA), Van der Burg (CDA), Schutte (GPV), Krajenbrink (CDA), Lankhorst (PPR), Van Es (PSP), Dales (PvdA), Janmaat (Centrumpartij), Korthals (VVD), Wiebenga (VVD), De Grave (VVD), Lucassen-Stauttner (VVD),
Plv. leden: Van den Bergh (PvdA), vacature PvdA, Hermes (CDA), Stemerding (PvdA), Van Kemenade (PvdA), Wallage (PvdA), Gualthérie van Weezel (CDA), Kraaijeveld-Wouters (CDA), Van Agt (CDA), Dees (VVD), Cornelissen (CDA), Van den Toorn (CDA), Leerling (RPF), Dijkman (CDA), Brouwer (CPN), Van Ooijen (PvdA), Van Dis (SGP), Hermans (VVD), Jacobse (VVD), Rempt-Halmmans de Jongh (VVD), Lauxtermann (VVD).

Algemene Verkeersdienst van de Rijkspolitie in Driebergen laat \pm 550 000 automobilisten zien als onverzekerd. De heer A. Huibers stelde in zijn rede tijdens de NVA-ledenvergadering dat 383 000 automobilisten onverzekerd zijn.

Juist deze gegevens waren voor de leden van de V.V.D.-fractie aanleiding om zich af te vragen of de technische voorbereidingen thans volledig afgerond kunnen worden, zodat direct na de inwerkingtreding van deze wet begonnen kan worden met deze «schoningsoperatie». Deze leden vroegen zich verder af hoeveel door assuradeuren financieel wordt bijgedragen aan de «schoningsoperatie».

Ook wilden deze leden weten waarom vanaf januari 1986 de W.a.m.-registratie bij het Rijkscomputer Centrum wordt weggenomen en derhalve de W.a.m.-registratie in een eigen computercentrum zal worden opgenomen. Helaas is daaromtrent geen enkele informatie in de memorie van toelichting te lezen, evenmin waarom na januari 1986, in verband met het weghalen van de registratie bij het Rijkscomputer Centrum, de kosten zullen worden gehalveerd, alsmede wat dan na januari 1986 de begroting van de kosten per jaar zal zijn.

Met betrekking tot de controle door de opsporingsambtenaren, die door het nieuwe systeem zal worden vergemakkelijkt, stelden de leden van de V.V.D.-fractie de vraag of niet tegelijkertijd met deze W.a.m.-registratie tevens de registratie van de wegenbelasting zou kunnen worden «meegenomen» en in een en dezelfde computer zou kunnen worden opgeslagen, zodat tegelijkertijd met de controle op de verzekering ook de controle op de wegenbelasting en omgekeerd zou kunnen plaatsvinden; zulks zou een efficiëntere en goedkopere systematiek opleveren, aldus de leden van de V.V.D.-fractie.

Artikelen

Artikel II, derde lid

De leden van de V.V.D.-fractie wezen erop, dat in de memorie van toelichting o.a. wordt gesteld dat voor reeds beëindigde verzekeringen nog wel risico kan worden gedragen. Immers, aldus de memorie van toelichting, volgens artikel 10 van de W.a.m., verjaren uit deze wet voortvloeiende vorderingen van de benadeelde jegens de verzekeraar door verloop van drie jaar, te rekenen van het feit waaruit de schade is ontstaan. Met de Rijksdienst voor het Wegverkeer is met het oog hierop de afspraak gemaakt dat beëindigde verzekeringen, waarvoor nog geen risico kan worden gedragen gedurende 3 $\frac{1}{2}$ jaar geregistreerd blijven; dit uiteraard wel apart van de nieuwe registratie, aldus de memorie van toelichting. De leden van de V.V.D.-fractie stelden hierbij de vraag of daarbij ook gedacht is aan de stuiting van de verjaring als omschreven in artikel 10, lid 2, en lid 3, waardoor het zeer wel mogelijk is dat het recht tot het instellen van een rechtsvordering aanzienlijk langer loopt dan de in de memorie van toelichting omschreven termijn van 3 $\frac{1}{2}$ jaar.

Voorts vroegen deze leden bij dit lid waarom in de tweede regel in plaats van «kennisgeving» wordt gesproken van «kennisgevingen». Artikel 13, lid 1, immers spreekt slechts over kennisgeving van het sluiten van een verzekeringsovereenkomst.

Artikel III

De leden van de V.V.D.-fractie vroegen zich af, of, waar in de zinsnede van artikel III gesteld wordt, dat ten aanzien van de verzekeraar aan wie zodanige aanwijzing niet is gegeven, enzovoorts, dit laatste wel correspondeert met het imperatieve karakter van artikel II lid 1, waaruit blijkt dat het overheidsorgaan verplicht is een aanwijzing aan de verzekeraar te geven, hetgeen dan de verplichting voor de verzekeraar meebrengt. Verder stelden deze

leden de vraag of de woorden «of die daaraan niet heeft voldaan» wel juist zijn in verband met het imperatieve karakter van de aanmeldingsplicht en of in verband daarmee in de wet een bepaling dient te worden opgenomen, waardoor het onmogelijk, althans voorkomen wordt dat een verzekeraar niet aan de aanwijzingsplicht voldoet. Men zou immers uit de laatste zinsnede van artikel III kunnen afleiden dat een verzekeraar zich aan de aanwijzingsplicht zou kunnen onttrekken, in welk geval dan artikel 13, vierde lid, op die verzekeraar van toepassing blijft.

De voorzitter van de commissie,
Kosto

De griffier van de commissie,
Kerkhofs